

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1961-1962.

12 JUILLET 1962

**Projet de loi
concernant le sursis et la probation.**

PROJET TRANSMIS
PAR LA
CHAMBRE DES REPRESENTANTS.

I. — Définitions.

ARTICLE PREMIER.

Pour l'application des dispositions de la présente loi :

1° a) l'expression « suspension simple du renvoi » vise la décision de la juridiction d'instruction qui surseoit au renvoi de l'inculpé devant la juridiction de jugement, et qui met fin aux poursuites, si elle n'est pas révoquée ;

b) l'expression « suspension probatoire du renvoi » vise la décision de la juridiction d'instruction qui surseoit au renvoi de l'inculpé devant la juridiction de jugement, moyennant l'engagement pris par celui-ci de respecter les conditions de probation, et qui met fin aux poursuites, si elle n'est pas révoquée ;

2° a) l'expression « suspension simple du prononcé de la condamnation » vise la décision de la juridiction de jugement qui surseoit au prononcé de la condamnation, et qui dispense l'inculpé d'encourir la condamnation, si elle n'est pas révoquée ;

R. A 6345.

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

598 (Session de 1956-1957) :

1 : Projet de loi.

401 (Session de 1961-1962) :

2 : Rapport;

3 : Amendement.

Annales de la Chambre des Représentants :

12 juillet 1962.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1961-1962.

12 JULI 1962

**Ontwerp van wet
betreffende het uitstel en de probation.**

ONTWERP OVERGEZONDEN
DOOR DE KAMER
VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

I. — Bepalingen.

EERSTE ARTIKEL.

Voor de toepassing van deze wet :

1° a) doelt de uitdrukking « gewone opschorting van de verwijzing » op de beslissing van het onderzoeksgerecht die de verwijzing van de verdachte naar het vonnisgerecht uitstelt en een einde maakt aan de vervolgingen, zo ze niet herroepen wordt ;

b) doelt de uitdrukking « proefopschorting van de verwijzing » op de beslissing van het onderzoeksgerecht die de verwijzing van de verdachte naar het vonnisgerecht uitstelt, mits deze zich ertoe verbindt de probationvoorwaarden na te leven, en die een einde maakt aan de vervolgingen, zo ze niet herroepen wordt ;

2° a) doelt de uitdrukking « gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling » op de beslissing van het vonnisgerecht die de uitspraak van de veroordeling uitstelt en de verdachte van de veroordeling vrijstelt, zo zij niet herroepen wordt ;

R. A 6345.

Zie :

Gedr. St. van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :

598 (Zitting 1956-1957) :

1 : Ontwerp van wet.

401 : (Zitting 1961-1962) :

2 : Verslag;

3 : Amendement.

Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :

12 juli 1962.

b) l'expression « suspension probatoire du prononcé de la condamnation » vise la décision de la juridiction de jugement qui surseoit au prononcé de la condamnation de l'inculpé, moyennant l'engagement pris par celui-ci de respecter les conditions de probation, et qui dispense l'inculpé d'encourir la condamnation, si elle n'est pas révoquée;

3° a) l'expression « sursis simple à l'exécution de la condamnation » vise la décision de la juridiction de jugement qui surseoit à l'exécution des peines qu'elle prononce à charge du condamné, et qui dispense l'intéressé de subir ces peines, si elle n'est pas révoquée;

b) l'expression « sursis probatoire à l'exécution de la condamnation » vise la décision de la juridiction de jugement qui surseoit à l'exécution des peines qu'elle prononce à charge du condamné, moyennant l'engagement pris par celui-ci de respecter les conditions de probation, et qui dispense l'intéressé de subir ces peines, si elle n'est pas révoquée.

II. — Enquête sociale.

ART. 2.

Le Ministère public — à l'exception du ministère public près le tribunal de police — le juge d'instruction et la juridiction d'instruction ou de jugement peuvent en vue de l'application éventuelle des articles 3, 4 et 7 ci-dessous, faire procéder, à la requête de l'inculpé ou avec son accord, à une enquête sociale sur son comportement et son milieu, par un agent de probation visé à l'article 8.

III. — Suspension du renvoi et suspension du prononcé de la condamnation.

ART. 3.

§ 1. Hors le cas où l'infraction a causé à autrui un dommage non définitivement indemnisé et lorsque l'inculpé n'a pas encouru de condamnation antérieure à une peine criminelle ou à un emprisonnement correctionnel principal et que la condamnation à prononcer comme peine principale ne lui paraît pas devoir être supérieure à un emprisonnement de deux ans, la Chambre du Conseil peut, par décision motivée, constatant que l'inculpé a commis l'infraction, ordonner, sur réquisitoire conforme du procureur du Roi, la suspension simple ou la suspension probatoire du renvoi, pendant un délai dont elle fixe la durée à compter de la date de la décision, mais qui ne peut être inférieur à une année, ni excéder cinq années.

Si la Chambre du Conseil décide la suspension probatoire du renvoi, elle fixe les conditions de probation avec l'accord du procureur du Roi.

b) doelt de uitdrukking « proefopschorting van de uitspraak van de veroordeling » op de beslissing van het vonnisgerecht die de uitspraak van de veroordeling van de verdachte uitstelt, mits deze zich ertoe verbindt de probationvoorwaarden na te leven, en die de verdachte van de veroordeling vrijstelt, zo zij niet herroepen wordt;

3° a) doelt de uitdrukking « gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling » op de beslissing van het vonnisgerecht die de tenuitvoerlegging uitstelt van de straffen die het tegen de veroordeelde uitspreekt, en die de belanghebbende van die straffen vrijstelt, zo zij niet herroepen wordt;

b) doelt de uitdrukking « proefuitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling » op de beslissing van het vonnisgerecht die de tenuitvoerlegging uitstelt van de straffen die het tegen de veroordeelde uitspreekt, mits deze er zich toe verbindt de probationvoorwaarden na te leven, en die de belanghebbende van de straffen vrijstelt, zo zij niet herroepen wordt.

II. — Maatschappelijke enquête.

ART. 2.

Het Openbaar Ministerie — met uitzondering van het Openbaar Ministerie bij de politierechtbank — de onderzoeksrechter en het onderzoeks- of het vonnisgerecht kunnen, ter eventuele toepassing van artikelen 3, 4 en 7 hierna, op verzoek van de verdachte of met zijn instemming, een maatschappelijke enquête doen instellen over zijn gedragingen en zijn milieu, door een probationagent als bedoeld in artikel 8.

III. — Opschorting van de verwijzing en opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

ART. 3.

§ 1. De Raadkamer kan, bij met redenen omklede beslissing waarbij wordt vastgesteld dat de verdachte het misdrijf heeft gepleegd, en op eensluidende vordering van de procureur des Konings, de gewone of de proefopschorting van de verwijzing gelasten voor een duur die zij bepaalt vanaf de datum van de beslissing, maar die niet minder dan één jaar, noch meer dan vijf jaren mag zijn. Hiertoe is vereist dat het misdrijf aan een ander geen niet definitief vergoede schade heeft berokkend, dat de verdachte vroeger niet veroordeeld is tot een criminele straf of een correctionele hoofdgevangenisstraf en dat de hoofdstraf die zou uitgesproken worden, naar het oordeel van de Raadkamer niet meer dan twee jaar gevangenisstraf moet zijn.

Wanneer de Raadkamer besluit tot de proefopschorting van de verwijzing, bepaalt zij de probationvoorwaarden met instemming van de procureur des Konings.

La décision constate l'accord de l'inculpé sur la suspension ainsi que, le cas échéant, sur les conditions de probation.

§ 2. Cette procédure peut avoir lieu soit à la fin de l'instruction, suivant la procédure prévue aux deux premiers alinéas de l'article unique, n° XV, de la loi du 25 octobre 1919, modifié par l'article premier de la loi du 22 juillet 1927, soit, s'il n'y a pas eu d'instruction, sur citation du procureur du Roi. Dans ce dernier cas, le dossier est, préalablement à la comparution, mis pendant quarante-huit heures à la disposition de l'inculpé et de son conseil.

§ 3. Si la Chambre du Conseil estime qu'il n'y a pas lieu de prononcer la suspension du renvoi, elle donne à l'affaire la suite qu'elle comporte conformément aux dispositions du Code d'instruction criminelle.

§ 4. Le procureur du Roi et l'inculpé peuvent faire opposition à l'ordonnance de la Chambre du Conseil prononçant la suspension du renvoi, si les conditions prévues par la présente loi ne sont pas réunies.

L'opposition qui doit être formée dans les vingt-quatre heures, est portée devant la Chambre des mises en accusation.

§ 5. Si l'inculpé le demande, la Chambre du Conseil et la Chambre des mises en accusation ordonnent la publicité des débats, sous réserve de l'application de l'article 96 de la Constitution.

La Chambre du Conseil et la Chambre des mises en accusation peuvent d'office ou à la demande du Ministère public ou de l'inculpé, entendre les témoins.

L'ordonnance et l'arrêt sont prononcés en audience publique.

ART. 4.

Lorsque l'inculpé n'a pas encouru de condamnation antérieure à une peine criminelle ou à un emprisonnement correctionnel principal et que la condamnation à prononcer comme peine principale ne leur paraîtra pas devoir être supérieure à un emprisonnement de deux ans, les juridictions de jugement, à l'exception des Cours d'assises, peuvent par décision motivée constatant que l'inculpé a commis l'infraction, ordonner la suspension simple du prononcé de la condamnation pendant un délai dont elles fixent la durée à compter de la date du jugement ou de l'arrêt, mais qui ne peut être inférieur à une année ni excéder cinq années.

Sauf lorsqu'elle est décidée par un tribunal de police, cette suspension de la condamnation peut être probatoire, moyennant l'engagement par l'inculpé de respecter pendant le délai fixé les conditions de probation que la juridiction détermine.

De beslissing maakt melding van de instemming van de verdachte met de opschorting evenals, eventueel, met de probationvoorwaarden.

§ 2. Deze procedure kan plaatshebben : aan het einde van het onderzoek, volgens de procedure die bedoeld is in de eerste twee leden van het enig artikel, n° XV, van de wet van 25 oktober 1919, gewijzigd bij artikel één van de wet van 22 juli 1927; of ook, zo er geen onderzoek is geweest, op dagvaarding door de procureur des Konings. In dit laatste geval wordt het dossier, gedurende achtenveertig uren vóór de verschijning, ter beschikking gesteld van de verdachte en van zijn raadsman.

§ 3. Wanneer de Raadkamer oordeelt dat er geen reden bestaat tot de uitspraak van opschorting van de verwijzing, geeft zij aan de zaak het gepaste gevolg, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. De procureur des Konings en de verdachte kunnen verzet doen tegen de beslissing van de Raadkamer waarbij de opschorting van de verwijzing wordt gelast, wanneer de voorwaarden die deze wet stelt, niet zijn vervuld.

Het verzet, dat binnen vierentwintig uren moet worden aangetekend, wordt voor de Kamer van inbeschuldigingstelling gebracht.

§ 5. Wanneer de verdachte dit vraagt, gelasten de Raadkamer en de Kamer van inbeschuldigingstelling de openbaarheid van de debatten, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 96 van de Grondwet.

De Raadkamer en de Kamer van inbeschuldigingstelling kunnen van ambtswege of op verzoek van het Openbaar Ministerie of van de verdachte, getuigen horen.

De beschikking en het arrest worden in openbare terechtzitting uitgesproken.

ART. 4.

De vonnisgerechten — met uitzondering van het Hof van assisen — kunnen bij met redenen omklede beslissing waarbij vastgesteld wordt dat de verdachte het misdrijf heeft gepleegd, de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling gelasten voor een duur die zij bepalen vanaf de datum van het vonnis of het arrest, maar die niet minder dan één jaar, noch meer dan vijf jaren mag zijn. Hiertoe is vereist dat de verdachte vroeger niet veroordeeld is tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf en dat de hoofdstraf die zou uitgesproken worden naar het oordeel van de vonnisgerechten niet hoger dan twee jaren gevangenisstraf moet zijn.

Behalve wanneer zij wordt uitgesproken door een politierechtbank, kan deze opschorting van de veroordeling een proefopschorting zijn, mits de verdachte zich ertoe verbindt gedurende de vastgestelde termijn de probationvoorwaarden na te leven die het gerecht stelt.

ART. 5.

En décidant la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation, la juridiction d'instruction ou la juridiction de jugement condamne l'inculpé aux frais et prononce contre lui la confiscation spéciale, comme à l'égard d'un condamné.

En cas de suspension du prononcé de la condamnation, la juridiction de jugement statue, s'il y a lieu, sur les restitutions et se prononce sur l'action civile dont elle est saisie en même temps que de l'action publique.

ART. 6.

Les décisions judiciaires prononçant la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation ne peuvent être mentionnées dans les renseignements fournis par les autorités.

Elles sont toutefois portées à la connaissance de l'autorité judiciaire, en cas de nouvelles poursuites.

IV. — Sursis à l'exécution de la condamnation.

ART. 7.

§ 1. Les juridictions de jugement, en condamnant à une ou plusieurs peines, peuvent, lorsque l'emprisonnement à subir comme peine principale ne dépasse pas deux ans et que le condamné n'a pas encouru de condamnation antérieure à une peine criminelle ou à un emprisonnement principal de plus de trois mois, ordonner, par décision motivée, que, pendant un délai dont elles fixent la durée à compter de la date du jugement ou de l'arrêt mais qui ne peut être inférieur à une année ni excéder cinq années, il sera sursis à l'exécution, soit du jugement ou de l'arrêt, soit des peines qu'elles déterminent et parmi lesquelles elles doivent toujours comprendre l'ensemble des peines d'emprisonnement principal.

Si l'inculpé est détenu ou a été détenu préventivement du chef des faits pour lesquels il est poursuivi, le sursis peut être ordonné pour la partie de la peine d'emprisonnement principal restant à subir.

§ 2. Les mêmes juridictions, à l'exception des tribunaux de police, en condamnant à une ou plusieurs peines autres que des peines criminelles, peuvent, lorsque le condamné n'a pas encouru de condamnation antérieure à une peine criminelle, ordonner, par décision motivée, le sursis probatoire à l'exécution de la condamnation, pendant le délai et aux conditions prévus au paragraphe précédent.

Le sursis probatoire à l'exécution de la condamnation est subordonné à l'engagement par le condamné de respecter les conditions de probation que la juridiction détermine.

ART. 5.

Bij opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling, veroordeelt het onderzoeks- of het vonnisgerecht de verdachte tot de kosten en spreekt tegen hem de bijzondere veroordverklaring uit, zoals tegen een veroordeelde.

In geval van opschorting van de uitspraak van de veroordeling, doet het vonnisgerecht zo nodig uitspraak over de teruggaven en over de burgerlijke vordering die gelijktijdig met de publieke aanhangings is gemaakt.

ART. 6.

De rechterlijke beslissingen die de opschorting uitspreken van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling, mogen niet vermeld worden in de inlichtingen die door de autoriteiten worden medegedeeld.

Zij worden nochtans wel medegedeeld aan de gerechtelijke overheid in geval van nieuwe vervolgingen.

IV. — Uitstel van tenuitvoerlegging van de veroordeling.

ART. 7.

§ 1. Bij veroordeling tot een of meer straffen, kunnen de vonnisgerechten bij met redenen omklede beslissing gelasten dat voor een duur die zij bepalen vanaf de datum van het vonnis of het arrest, maar die niet minder dan één jaar, noch meer dan vijf jaren mag zijn, uitstel wordt verleend van de tenuitvoerlegging van het vonnis of het arrest, of van de straffen die zij bepalen en onder welke zij steeds alle hoofdgevangenisstraffen moeten opnemen. Hiertoe is vereist dat de gevangenisstraf als hoofdstraf opgelegd, niet hoger is dan twee jaar en de veroordeelde vroeger niet veroordeeld is tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan drie maanden.

Wanneer de verdachte zich in voorlopige hechtenis bevindt of heeft bevonden wegens de feiten waarvoor hij wordt vervolgd, kan het uitstel worden verleend voor het deel van de hoofdgevangenisstraf dat nog moet uitgedaan worden.

§ 2. Wanneer de veroordeelde vroeger niet tot een criminele straf is veroordeeld, kunnen dezelfde gerechten, met uitzondering van de politierechtbanken, bij het veroordelen tot een of meer straffen, die geen criminele straffen zijn, bij met redenen omklede beslissing proefuitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling verlenen voor een duur en onder voorwaarden als in vorige paragraaf daartoe is vermeld.

Het proefuitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling hangt af van de verbintenis van de veroordeelde om de probationvoorwaarden na te leven die het gerecht stelt.

§ 3. Lorsque le juge exclut l'amende du sursis en l'accordant pour l'emprisonnement subsidiaire, celui-ci ne peut plus être exécuté lorsque la peine d'amende cesse d'être exigible.

V. — Probation ou mise à l'épreuve.

ART. 8.

Les inculpés et les condamnés auxquels une mesure probatoire a été imposée en vertu des articles 3, 4 et 7, sont soumis au contrôle de commissions de probation instituées par le Roi auprès du tribunal de première instance siégeant au chef-lieu de la province.

Ces commissions sont aidées dans l'exécution de leur mission par des agents de probation dont les fonctions et le statut sont déterminés par le Roi.

ART. 9.

Les commissions de probation sont composées d'un président, magistrat effectif ou honoraire, désigné par le premier président de la Cour d'appel et de trois membres désignés par le Ministre de la Justice : un avocat, choisi sur deux listes de deux noms établies dans chaque arrondissement judiciaire de la province respectivement par le procureur du Roi et par le bâtonnier de l'Ordre, un médecin et un fonctionnaire ou ancien fonctionnaire. Chacun de ces membres a un suppléant désigné de la même manière. Le Ministre de la Justice nomme en outre un secrétaire. Le procureur du Roi assiste aux séances avec voix consultative.

Sauf les dérogations établies par le Roi, la compétence territoriale est déterminée par la résidence du prévenu ou du condamné.

Le Roi règle le fonctionnement de ces commissions.

Il peut allouer aux membres et à leurs suppléants une indemnité dont il fixe les modalités et le montant.

ART. 10.

Dès que la décision judiciaire prononçant une mesure probatoire est passée en force de chose jugée, le greffier en transmet une expédition au président de la commission de probation compétente.

La commission désigne l'agent de probation chargé de veiller à l'exécution des conditions fixées par la décision judiciaire et en informe, par lettre recommandée à la poste, la personne soumise à l'épreuve.

Chaque fois que l'agent de probation l'estime utile ou en est requis, et au moins tous les trois mois, il fait rapport à la commission sur la conduite

§ 3. Wanneer de rechter de geldboete uitsluit van het uitstel dat hij voor de vervangende gevangenisstraf verleent, kan deze laatste niet meer uitgevoerd worden wanneer de geldboete ophoudt invorderbaar te zijn.

V. — Probation of opdeproefstelling.

ART. 8.

De verdachten en de veroordeelden wie een probationmaatregel werd opgelegd, krachtens artikelen 3, 4 en 7, zijn onderworpen aan het toezicht van probationcommissies die door de Koning worden opgericht bij de rechtbank van eerste aanleg die zitting houdt in de hoofdplaats van de provincie.

Deze commissies worden in hun taak bijgestaan door probationagenten wier functies en statuut door de Koning worden bepaald.

ART. 9.

De probationcommissies zijn samengesteld uit een voorzitter die werkend of eremagistraat is, aangewezen door de eerste voorzitter van het Hof van beroep, en uit drie leden, aangewezen door de Minister van Justitie : een advocaat gekozen uit twee lijsten van twee namen die, in ieder rechterlijk arrondissement van de provincie, respectievelijk door de procureur des Konings en door de staphouder van de Orde worden opgemaakt, een geneesheer en een ambtenaar of oud-ambtenaar. Ieder lid heeft een plaatsvervanger die op dezelfde wijze wordt aangewezen. De Minister van Justitie benoemt daarenboven een secretaris. De procureur des Konings woont de vergaderingen bij met raadgevende stem.

Buiten afwijkingen die de Koning bepaalt, wordt de territoriale bevoegdheid bepaald door de verblijfplaats van de verdachte of de veroordeelde.

De Koning regelt de werking van deze commissies.

Hij kan aan de leden en aan hun plaatsvervangers een vergoeding toekennen waarvan hij de modaliteiten en het bedrag vaststelt.

ART. 10.

Zodra de rechterlijke beslissing waarbij een probationmaatregel wordt gelast in kracht van gewijsde is gegaan, bezorgt de griffier daarvan een uitgifte aan de voorzitter van de bevoegde probationcommissie.

De commissie wijst de probationagent aan die ermee belast wordt toe te zien op de naleving van de voorwaarden die door de rechterlijke beslissing zijn gesteld en geeft daarvan, bij ter post aangetekende brief, bericht aan de op de proef gestelde persoon.

Telkens als de probationagent het nuttig acht of dit van hem wordt verlangd, en ten minste om de drie maanden, brengt hij verslag uit aan de

de la personne soumise à l'épreuve et propose les mesures qu'il juge appropriées.

ART. 11.

§ 1. S'il y a lieu, la commission précise les conditions fixées par la décision judiciaire et les adapte aux circonstances. Elle ne peut toutefois rendre ces conditions plus sévères.

Lorsque l'amendement de l'intéressé paraît acquis, la commission peut suspendre en tout ou en partie les obligations imposées. La suspension totale ne peut être prononcée que sur avis conforme du procureur du Roi.

Si la commission estime devoir envisager une des mesures prévues aux deux alinéas précédents, le président convoque l'intéressé, par lettre recommandée à la poste, huit jours au moins avant la date fixée pour l'examen de l'affaire. Le dossier de la commission est mis pendant quatre jours à la disposition de l'intéressé et de son conseil.

La décision de la commission est motivée. Elle est notifiée à l'intéressé, ainsi qu'au ministère public près la juridiction qui a prononcé la mesure probatoire. La notification est faite par lettre recommandée à la poste, dans un délai de trois jours, non compris les dimanches ou jours fériés. La remise de la lettre à la poste vaut notification.

§ 2. Le ministère public, par réquisition, et la personne soumise à l'épreuve, par requête, peuvent introduire, devant la juridiction qui a prononcé la mesure probatoire, un recours contre les décisions rendues par la commission en vertu du § 1 du présent article.

La réquisition et la requête doivent être écrites et motivées. Le recours doit être introduit dans les dix jours à compter de la notification de la décision de la commission. Il est suspensif.

Le président de la juridiction appelée à statuer fait indiquer, au moins huit jours d'avance, sur un registre spécial tenu au greffe, les lieu, jour et heure de la comparution. Le greffier en donne avis à la personne soumise à l'épreuve par lettre recommandée à la poste.

Le dossier de la commission est mis pendant quatre jours à la disposition de l'intéressé et de son conseil.

Si la juridiction accueille le recours, elle peut réformer la décision de la commission.

La décision rendue sur ce recours n'est susceptible ni d'appel, ni d'opposition.

commissie over het gedrag van de op de proef gestelde persoon en stelt hij de maatregelen voor, die hij gepast acht.

ART. 11.

§ 1. Zo daartoe gronden zijn, bepaalt de commissie de bij de rechterlijke beschikking gestelde voorwaarden nader en past ze aan de omstandigheden aan. Zij kan die voorwaarden nochtans niet verscherpen.

Wanneer de betrokkene vaste blijken geeft van verbetering, kan de commissie de opgelegde verplichtingen geheel of ten dele opschorten. Algehele opschorting kan enkel worden toegestaan op eensluidend advies van de procureur des Konings.

Zo de commissie van oordeel is dat ze een van de in vorige twee leden bepaalde maatregelen zal moeten nemen, roept de voorzitter betrokkene bij een ter post aangetekende brief op, ten minste acht dagen vóór de datum die voor de behandeling van de zaak is gesteld. Het dossier van de commissie wordt gedurende vier dagen ter beschikking gehouden van de betrokkene en van zijn raadsman.

De beslissing van de commissie wordt met redenen omkleed. Van deze beslissing wordt kennis gegeven aan de betrokkene, alsmede aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat de probationmaatregel heeft opgelegd. De kennisgeving geschiedt bij een ter post aangetekende brief, binnen drie dagen, zon- of feestdagen niet medegerekend. Het afgeven van de brief op het postkantoor geldt als kennisgeving.

§ 2. Het openbaar ministerie kan bij vordering, en de op de proef gestelde persoon bij verzoekschrift, voor het gerecht dat de probationmaatregel heeft gelast, in beroep komen van de beslissingen die de commissie krachtens § 1 van dit artikel heeft genomen.

Vordering en verzoek moeten schriftelijk ingediend worden, en met redenen omkleed zijn. Het beroep moet worden ingesteld binnen tien dagen te rekenen van de kennisgeving van de beslissing der commissie. Het heeft schorsende kracht.

De voorzitter van het gerecht dat uitspraak moet doen, laat ten minste acht dagen te voren, plaats, dag en uur van verschijning optekenen in een ter griffie gehouden bijzonder register. De griffier geeft de op de proef gestelde persoon daarvan kennis bij een ter post aangetekende brief.

Het dossier van de commissie wordt gedurende vier dagen ter beschikking gehouden van de betrokkene en van zijn raadsman.

Zo het gerecht het beroep inwilligt, kan het de beslissing van de commissie wijzigen.

De beslissing die op dat beroep wordt gewezen is vatbaar voor beroep noch verzet.

VI. — Révocations et prescriptions.

ART. 12.

La suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation prévue aux articles 3 et 4 est révoquée de plein droit si l'intéressé encourt, pendant le délai fixé, une condamnation à une peine criminelle ou à un emprisonnement correctionnel principal.

Dans ce cas, la juridiction saisie de la nouvelle infraction prononce en même temps la condamnation pour cette infraction et la condamnation pour les faits qui ont donné lieu à la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation, sans que pour celle-ci l'emprisonnement principal puisse dépasser deux ans.

Toutefois, lorsque la juridiction saisie de la nouvelle infraction est le Tribunal de police, le Conseil de guerre ou la Cour militaire et que l'infraction qui a donné lieu à la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation ne rentre pas dans la catégorie de celles qui sont de la compétence *ratione materiae* ou *ratione personae* de cette juridiction, la condamnation est prononcée par la juridiction de jugement qui a statué en première instance ou dont la Chambre du conseil a statué sur l'infraction qui a donné lieu à la suspension du prononcé de la condamnation ou du renvoi.

Dans les cas prévus à l'alinéa précédent, l'action en prononciation de la condamnation pour les faits qui ont donné lieu à la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation est prescrite après trois années révolues à compter du jour où la condamnation prononcée pour la nouvelle infraction a acquis force de chose jugée.

ART. 13.

Si le condamné encourt, pendant le délai fixé, une condamnation à une peine criminelle ou à un emprisonnement correctionnel principal de plus d'un mois, prononcé sans sursis simple ou sans sursis probatoire, le sursis prévu à l'article 7 est révoqué de plein droit.

Si le condamné encourt pendant le même délai une condamnation avec sursis probatoire, la juridiction qui la prononce peut remplacer la mesure de sursis simple par le sursis probatoire ou déterminer, s'il y a lieu, de nouvelles conditions auxquelles la première mesure probatoire est soumise.

ART. 14.

Les peines prononcées à la suite de la révocation de la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation ou celles qui deviennent exécutoires par suite de la révocation du sursis à l'exécution des peines, sont cumulées, sans limite, avec celles prononcées du chef de la nouvelle infraction.

VI. — Herroeping en verjaring.

ART. 12.

De in artikelen 3 en 4 bedoelde opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling wordt van rechtswege herroepen indien betrokkene binnen de vastgestelde termijn een veroordeling tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf oploopt.

In dat geval spreekt het gerecht, waarbij het nieuwe misdrijf aanhangig is gemaakt, tegelijkertijd de veroordeling uit wegens dit misdrijf en de veroordeling wegens de feiten waarvoor de opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling werd verleend, zonder dat voor deze laatste de hoofdgevangenisstraf twee jaar mag te boven gaan.

Wanneer het gerecht, waarbij het nieuwe misdrijf aanhangig is gemaakt, de Politierechtbank, de Krijgsraad of het Militair Gerechtshof is en het misdrijf waarvoor de opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling is verleend, niet valt in de categorie van de misdrijven die tot de bevoegdheid *ratione materiae* of *ratione personae* van dit gerecht behoren, wordt nochtans de veroordeling uitgesproken door het vonnisgerecht dat in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan of waarvan de Raadkamer uitspraak heeft gedaan over het misdrijf waarvoor de opschorting van de uitspraak van de veroordeling of van de verwijzing is verleend.

In de gevallen van het voorgaande lid, verjaart de vordering tot het uitspreken van de veroordeling wegens de feiten, waarvoor de opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling is verleend, na volle drie jaren vanaf de dag waarop de veroordeling wegens het nieuwe misdrijf in kracht van gewijsde gaat.

ART. 13.

Indien de veroordeelde binnen de gestelde termijn een veroordeling tot een criminele straf of een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan één maand oploopt, die zonder gewoon of probationuitstel werd uitgesproken, wordt het in artikel 7 bedoelde uitstel van rechtswege herroepen.

Indien de veroordeelde binnen diezelfde termijn een veroordeling met probationuitstel oploopt, kan het gerecht dat ze uitsprak, het gewoon uitstel door probationuitstel vervangen of, zo daartoe gronden zijn, nieuwe voorwaarden stellen voor de eerste probationmaatregel.

ART. 14.

De straffen die ingevolge de herroeping van de opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling worden uitgesproken, of de straffen die uitvoerbaar worden ingevolge de herroeping van het uitstel van de tenuitvoerlegging, worden, zonder beperking, samengevoegd met die welke voor het nieuw misdrijf worden uitgesproken.

ART. 15.

Dans tous les cas où une personne qui est soumise à une mesure probatoire, par application des articles 3, 4 et 7, fait l'objet de nouvelles poursuites, un rapport de la commission de probation sur la conduite de cette personne depuis sa mise à l'épreuve est versé au dossier.

ART. 16.

§ 1. En cas d'inconduite de la personne qui fait l'objet d'une des mesures probatoires prévues aux articles 3 et 4, ou si elle n'observe pas les conditions probatoires, la commission fait rapport au Ministère public près la juridiction de jugement qui a statué en première instance ou dont la Chambre du conseil a statué sur l'infraction qui a donné lieu à la suspension probatoire du prononcé de la condamnation ou du renvoi.

S'il s'agit d'une personne qui a fait l'objet d'une mesure prévue au § 2 de l'article 7, la commission fait rapport au Ministère public près la juridiction de jugement qui a prononcé ou confirmé cette mesure.

§ 2. Lorsque le Ministère public partage l'avis de la commission ou qu'il a connaissance de l'inconduite ou de l'inobservation des conditions probatoires imposées, il saisit la juridiction de jugement compétente en vertu de l'alinéa 1 ou 2 du § 1 du présent article, qui, si elle ne rejette pas la demande, décide s'il y a lieu d'imposer de nouvelles conditions ou de révoquer la suspension probatoire du renvoi ou du prononcé de la condamnation, ou le sursis probatoire à l'exécution de la condamnation. En révoquant la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation, la juridiction prononce en même temps la condamnation, sans que pour celle-ci l'emprisonnement principal puisse dépasser deux ans. S'il s'agit d'une révocation du sursis à l'exécution de la condamnation et que celui-ci a été prononcé par la Cour d'assises, celle-ci statue sans l'intervention du jury. La décision est susceptible des voies de recours prévues au Code d'instruction criminelle.

§ 3. L'action du Ministère public prévue au paragraphe précédent doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai visé aux articles 3, 4 et 7. Elle est prescrite après une année révolue à compter du jour où la juridiction compétente en a été saisie.

ART. 17.

Le Ministère public peut faire écrouer le condamné qui a bénéficié du sursis à l'exécution de la condamnation en cas d'inconduite ou d'inobservation des conditions probatoires, à charge d'en aviser la commission de probation et d'en saisir la juridiction qui a prononcé la condamnation. Cette

ART. 15.

Telkens wanneer een persoon, aan wie, bij toepassing van artikelen 3, 4 en 7, een probationmaatregel is opgelegd, opnieuw wordt vervolgd, wordt bij het dossier een verslag gevoegd van de probationcommissie over het gedrag van die persoon sedert zijn oproefstelling.

ART. 16.

§ 1. Wanneer een persoon wie, in een der vormen bepaald in artikelen 3 en 4 een probationmaatregel is opgelegd, zich misdraagt of de probationvoorwaarden niet naleeft, brengt de commissie verslag uit aan het Openbaar Ministerie bij het vonnisgerecht dat uitspraak heeft gedaan in eerste aanleg of waarvan de Raadkamer heeft beslist over het misdrijf waarvoor de proefopschorting van de uitspraak van de veroordeling of van de verwijzing werd verleend.

Werd aan een persoon een maatregel opgelegd als voorzien in § 2 van artikel 7, dan brengt de commissie verslag uit aan het Openbaar Ministerie bij het vonnisgerecht dat de maatregel heeft uitgesproken of bevestigd.

§ 2. Het Openbaar Ministerie dat zich bij het advies van de commissie aansluit, of kennis heeft van het wangedrag of van de niet-naleving van de opgelegde probationvoorwaarden, wendt zich tot het vonnisgerecht dat krachtens lid 1 of 2 van § 1 van dit artikel bevoegd is. Bij niet afwijzing van het verzoek beslist dit gerecht of nieuwe probationvoorwaarden moeten worden opgelegd dan wel of de proefopschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling of het proefuitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling moet worden herroepen. Wordt de opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling herroepen, dan spreekt het gerecht gelijktijdig de veroordeling uit, waarvan de hoofdgevangenisstraf niet hoger mag zijn dan twee jaar. Indien het de herroeping betreft van een door het Hof van Assisen verleend uitstel van tenuitvoerlegging van de veroordeling, dan doet dit Hof uitspraak zonder optreden van de jury. Tegen die beslissing kan met al de rechtsmiddelen uit het Wetboek van strafvordering opgekomen worden.

§ 3. De in vorige paragraaf bedoelde vordering van het Openbaar Ministerie moet worden ingesteld uiterlijk binnen het jaar na het verstrijken van de termijn die in artikelen 3, 4 en 7 is bepaald. Zij verjaart na een vol jaar te rekenen van de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht wordt aangebracht.

ART. 17.

Het Openbaar Ministerie kan de veroordeelde die uitstel van tenuitvoerlegging van de veroordeling heeft genoten doen opsluiten in geval van wangedrag of niet-naleving van de probationvoorwaarden, mits het daarvan aan de probationcommissie bericht geeft en het geval aanhangig

juridiction statue conformément à l'article 16, dans un délai de huit jours à dater de cette arrestation. Si elle décide qu'il n'y a pas lieu de révoquer le sursis, l'intéressé sera immédiatement mis en liberté nonobstant appel.

ART. 18.

§ 1. La prescription de l'action publique résultant d'une infraction ayant donné lieu à une décision de suspension du renvoi ou de suspension du prononcé de la condamnation ne court plus à partir du jour où la décision visant les mesures prévues aux articles 3 et 4 a acquis force de chose jugée.

L'action publique s'éteint à l'expiration du délai visé à ces articles si la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation n'est pas révoquée, soit de plein droit en vertu de l'article 12, soit par application de l'article 16.

§ 2. La prescription des peines prononcées avec sursis en application de l'article 7 ne commence à courir qu'à compter des dates fixées ci-après :

Si le sursis est révoqué de plein droit à la suite d'une condamnation, la prescription prend cours en même temps que celle des peines prononcées pour la nouvelle infraction ;

S'il est révoqué par application de l'article 16, la prescription prend cours à compter de la date de l'arrêt de révocation ou à compter du jour où le jugement de révocation ne peut plus être attaqué par la voie de l'appel.

VII. — Dispositions spéciales et abrogations.

ART. 19.

La condamnation avec sursis probatoire prévue au § 2 de l'article 7 a les mêmes effets que la condamnation avec sursis simple visée au § 1 de cet article, en ce qui concerne les incapacités attachées par la loi à certaines condamnations.

ART. 20.

Pour l'application de la présente loi, une peine de servitude pénale prononcée par une juridiction du Congo belge ou d'un territoire sous tutelle, est considérée comme une peine correctionnelle, lorsqu'elle est de huit jours à cinq ans et comme une peine criminelle lorsqu'elle dépasse cinq ans.

ART. 21.

§ 1. L'article premier, 1°, de la loi du 25 avril 1896 sur la réhabilitation en matière pénale est rédigé comme suit :

maakt bij het gerecht dat de veroordeling heeft uitgesproken. Dit gerecht doet uitspraak overeenkomstig artikel 16, binnen acht dagen te rekenen van deze aanhouding. Zo het beslist dat er geen reden is tot herroeping van het uitstel, zal de belanghebbende onmiddellijk in vrijheid worden gesteld niettegenstaande beroep.

ART. 18.

§ 1. De verjaring van de publieke vordering die voortvloeit uit een misdrijf waarvoor opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling is verleend, loopt niet meer vanaf de dag waarop de beslissing tot de maatregelen die in artikelen 3 en 4 worden bedoeld, in kracht van gewijsde gaat.

De publieke vordering dooft uit na verloop van de termijn die in deze artikelen is gesteld, wanneer de opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling niet is herroepen, van rechtswege krachtens artikel 12, of bij toepassing van artikel 16.

§ 2. De verjaring van de straffen die met uitstel zijn uitgesproken bij toepassing van artikel 7, begint pas te lopen op de hierna gestelde data :

Wanneer het uitstel van rechtswege wordt herroepen als gevolg van een veroordeling, begint de verjaring te lopen op hetzelfde ogenblik als die van de straffen die voor het nieuwe misdrijf worden uitgesproken ;

Wanneer het uitstel wordt herroepen bij toepassing van artikel 16, begint de verjaring te lopen op de datum van het arrest van herroeping of op de dag waarop het vonnis van herroeping niet meer vatbaar is voor beroep.

VII. — Bijzondere bepalingen en opheffingen.

ART. 19.

De veroordeling met proefuitstel die bedoeld is in § 2 van artikel 7 heeft dezelfde uitwerking als de veroordeling met gewoon uitstel die bedoeld wordt in § 1 van dat artikel, wat betreft de onbekwaamheden die door de wet verboden worden aan bepaalde veroordelingen.

ART. 20.

Voor de toepassing van deze wet, wordt een vrijheidsstraf met opgelegde arbeid die uitgesproken werd door een gerecht van Belgisch-Congo of een voogdijgebied, beschouwd als een correctionele straf, zo zij acht dagen tot vijf jaar bedraagt en als een criminele straf, zo zij vijf jaren overtreft.

ART. 21.

§ 1. Het eerste artikel, 1°, van de wet van 25 april 1896 op het eerherstel in strafzaken wordt als volgt gesteld :

« 1° La peine pécuniaire ou privative de liberté doit avoir été subie ou remise en vertu du droit de grâce ou n'avoir pas été rendue effective en cas de condamnation avec sursis. »

§ 2. L'article premier, 3°, de la même loi, modifié par l'article premier de la loi du 8 février 1954, est rédigé comme suit :

« 3° Cinq ans doivent s'être écoulés, soit depuis la condamnation avec sursis si la condamnation, prononcée seule, n'a pas été rendue effective, soit depuis la mise en liberté conditionnelle et pour autant que la libération définitive soit acquise, soit, dans les autres cas, depuis l'extinction de la peine conformément au 1°. »

« Toutefois, ce délai est porté à dix ans si le condamné est en état de récidive légale en vertu des articles 54 à 57 du Code pénal, ou s'il a été mis à la disposition du Gouvernement par application de l'article 25, deuxième alinéa, de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude. »

§ 3. La loi du 25 avril 1896 est complétée par un article 1bis, rédigé comme suit :

« Celui qui a bénéficié d'une suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation peut être réhabilité dans les mêmes conditions que celui qui a fait l'objet d'une condamnation avec sursis. »

» Ne constituent pas une cause d'irrécevabilité de la demande en réhabilitation une ou plusieurs décisions judiciaires prononçant la suspension du renvoi ou du prononcé de la condamnation. »

ART. 22.

§ 1. L'article 9 de la loi du 31 mai 1888 établissant la libération conditionnelle et les condamnations conditionnelles dans le système pénal, modifié par la loi du 14 novembre 1947, est abrogé.

Ladite loi aura désormais comme intitulé : « Loi établissant la libération conditionnelle dans le système pénal ».

§ 2. L'article 4, cinquième alinéa, de la même loi, modifié par la loi du 2 juillet 1962, est rédigé comme suit :

« Les condamnations aux peines à l'exécution desquelles il a été sursis en vertu des §§ 1 et 2 de l'article 7 de la loi concernant le sursis et la probation n'entrent pas en ligne de compte si le sursis n'a pas été révoqué. »

§ 3. La condamnation avec sursis simple ou avec sursis probatoire n'est pas applicable aux peines pécuniaires établies pour assurer la perception des droits fiscaux.

« 1° De geldstraf of vrijheidsstraf moet ondergaan zijn of krachtens het recht van gratie kwijtscholden, of niet effectief gemaakt in geval van veroordeling met uitstel. »

§ 2. Het eerste artikel, 3°, van dezelfde wet, gewijzigd bij het eerste artikel van de wet van 8 februari 1954, wordt als volgt gesteld :

« 3° vijf jaren moeten verlopen zijn, hetzij sedert de veroordeling met uitstel, zo de veroordeling, alleen uitgesproken, niet effectief gemaakt werd, hetzij sedert de voorwaardelijke invrijheidstelling en voor zoveel de definitieve invrijheidstelling werd verkregen, hetzij sedert de uitdoving van de straf overeenkomstig 1°, in de andere gevallen ;

« Deze termijn wordt evenwel op tien jaren gebracht wanneer de veroordeelde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt op grond van artikelen 54 tot 57 van het Strafwetboek, of wanneer hij ter beschikking van de Regering is gesteld bij toepassing van artikel 25, tweede lid, van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij ten opzichte van de abnormalen en gewoontemisdadigers. »

§ 3. De wet van 25 april 1896 wordt aangevuld met een artikel 1bis dat als volgt is gesteld :

« Wie een opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling heeft genoten, kan in eer hersteld worden onder dezelfde voorwaarden als wie veroordeeld werd met uitstel. »

» Een of meer rechterlijke beslissingen die de opschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling gelasten, vormen geen grond van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om eetherstel. »

ART. 22.

§ 1. Artikel 9 van de wet van 31 mei 1888 waarbij voorwaardelijke invrijheidstelling en voorwaardelijke veroordelingen in het strafstelsel worden ingevoerd, gewijzigd bij de wet van 14 november 1947, wordt opgeheven.

Gezegde wet zal voortaan als opschrift hebben : « Wet tot invoering van de voorwaardelijke invrijheidstelling in het strafstelsel. »

§ 2. Artikel 4, vijfde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 juli 1962, wordt als volgt gesteld :

« De veroordelingen tot straffen waarvoor uitstel van tenuitvoerlegging is verleend, op grond van §§ 1 en 2 van artikel 7 van de wet betreffende het uitstel en de probation, komen niet in aanmerking wanneer het uitstel niet is herroepen. »

§ 3. De veroordeling met gewoon uitstel of met proefuitstel is niet van toepassing op de geldstraffen die werden gesteld om de inning van de fiscale rechten te verzekeren.

La suspension simple ou la suspension probatoire de la condamnation n'est pas applicable en cas d'infraction à des dispositions établies pour assurer la perception des mêmes droits.

§ 4. La condamnation avec sursis simple ou avec sursis probatoire n'est pas applicable dans les cas et dans la mesure où, avant l'entrée en vigueur de la présente loi, l'application de l'article 9 de la loi du 31 mai 1888, modifié par la loi du 14 novembre 1947, était exclue.

La suspension simple ou la suspension probatoire du renvoi ou du prononcé de la condamnation n'est pas applicable dans les cas où, avant cette entrée en vigueur, l'application dudit article 9 était exclue pour l'emprisonnement principal ou pour l'amende.

Bruxelles, le 12 juillet 1962.

*Le Président
de la Chambre des Représentants,*

De gewone opschorting of de proefopschorting van de veroordeling is niet van toepassing in geval van overtreding van de bepalingen die gesteld werden om de inning van dezelfde rechten te verzekeren.

§ 4. De veroordeling met gewoon uitstel of met proefuitstel is niet van toepassing in de gevallen waarin en voor zover, vóór het inwerkingtreden van deze wet, de toepassing van artikel 9 van de wet van 31 mei 1888, gewijzigd bij de wet van 14 november 1947, uitgesloten was.

De gewone opschorting of de proefopschorting van de verwijzing of van de uitspraak van de veroordeling is niet van toepassing in de gevallen waarin, vóór ditzelfde inwerkingtreden, de toepassing van gezegd artikel 9 uitgesloten was voor de hoofdgevangenisstraf of voor de geldboete.

Brussel, 12 juli 1962.

*De Voorzitter
van de Kamer van Volksvertegenwoordigers,*

A. VAN ACKER.

Les Secrétaires, | De Secretarissen,

G. JUSTE.

M. DE RIEMAECKER-LEGOT.